армія. І з вище згаданого ми бачимо, що саме вона стала тією ланкою як поєднала Рене Декарта та математика, філософа і мислителя. Як член дворянства він міг залишитися ні ким, звичайним розбещеним вельможею, як солдат стати воєначальником чи залишитися просто солдатом який віддав би життя за короля, але він довів що ким би ти не був – напівсиротою чи потомком поважного роду, солдатом чи науковцем ти можеш буте однією людиною, яка зробить унікальні відкриття та досягнення в різних науках, а не тільки математики. І як писав Рене Декарт: «Прагни перемагати швидше самого себе, ніж долю, і змінювати своє бажання, ніж порядок у світі».

Список використаних джерел

1. Ляткер Я. А. Декарт / Ляткер Я. А. – М.: Мысль, 1975. – 200 с.
2. Матвієвська Г. П. Рене Декарт/ Матвієвська Г. П. – М.: Наука, 1976. – 272 с.
3. Чанышев Е. В. Курс лекций по древней философии / Чанышев Е. В. – М., 1981. – С. 4–364.

Вячеслав Горбатко

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЦІНОУТВОРЕННЯ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКУ ПРОДУКЦІЮ

Одним із найактуальніших питань сьогодення є питання зміни цін на сільськогосподарську продукцію, важливість якого спонукає науковців до аналізу процесу ціноутворення. Ціноутворення на сільськогосподарську продукцію має не лише економічне (ефективне функціонування агропромислового комплексу України, конкурентоспроможність вітчизняної аграрної продукції, продовольча безпека та ін.), а й вагоме соціальне значення.

У економічній науці дослідженню питання ціноутворення на сільськогосподарську продукцію присвячено праці низки вітчизняних учених. Схарактеризуємо їх детальніше. Так ґрунтовні дисертаційні роботи, присвячені різним аспектам ціноутворення, підготовлено Ю. Дяченко (2019 р.), О. Горлачук (2015 р.), Ю. Лещук (2019 р.) та ін. Зокрема, з погляду О. Горлачук, сутність регіонального ціноутворення на сільськогосподарську продукцію слід розуміти як сукупність виробничих відносин, що виникають в процесі визначення вартості та цін на сільськогосподарську продукцію з врахуванням об’єктивних регіональних відмінностей в сільському господарстві, в якому процес відтворення здійснюється в різних природно-географічних, -ресурсних та -економічних умовах [3, с. 17].

У низці підручників та навчальних посібників [1; 2; 8] акцентовано на сучасних підходах ціноутворення у ринковій економіці в та управління ціновою політикою. Нам імпонує визначення поняття «ціноутворення», запропоноване у підручнику «Ціноутворення та управління ціновою політикою». Авторським колективом поняття «ціноутворення» потрактовано як «процес формування, розроблення і встановлення ціни на товар чи послугу» [1, с. 14].

У дослідженнях О. Кірдана, вказано напрями забезпечення продовольчої безпеки [6; 7], схарактеризовано додану вартість у виробництві сільськогосподарської продукції як інструмент збільшення доходу [4], досліджено квотування сільськогосподарської продукції українських виробників та проблеми виходу на європейський ринок [5].

Для нас принципово важливим є міркування С. Стасіневич щодо трансформування системи ціноутворення на сільськогосподарську продукцію. Автор вказує, що «в умовах адміністративно-командної системи управління економікою широко використовувалась модель ціни, побудована на основі усередненої собівартості певного виду продукції по зонах країни та нормативного рівня рентабельності. Така модель формування цін є затратною у своїй основі, тому що не сприяє зниженню собівартості продукції. В ринкових умовах відношення прибутку до собівартості продукції не може бути достатнім регулятором виробництва також тому, що за рівних цін показник рентабельності відбиває лише ефективність поточних виробничих витрат, а не ефективність функціонування у процесі виробництва всіх виробничих фондів» [7, с. 8].

Отже, у сучасних наукових дослідженнях теоретично обґрунтовано проблему ціноутворення на сільськогосподарську продукцію, визначено модель ціни, особливості їх формування та управління ціновою політикою.

Список використаних джерел

1. Антошкіна Л. І., Скригун Н. П., Цимбалюк Л. Г. Ціноутворення та управління ціновою політикою: [підручник]. Донецьк, 2011. 322 с.
2. Арбрютина М. С. Ціноутворення в ринковій економіці / М. С. Абрютина. – М.: Справа і сервіс, 2002. – 255 с.
3. Горлачук О. А. Економічне обґрунтування ціноутворення на сільськогосподарську продукцію в умовах регіону: дис. ... к.е.н.: 08.00.05. Тернопіль, ТНЕУ, 2015. 250 с. Режим доступу: http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/776
4. Кірдан О. П. Додана вартість у виробництві сільськогосподарської продукції як інструмент збільшення доходу / О. П. Кірдан // Матеріали V Міжнар. наук.-прак. конф. «Маркетингове забезпечення ринку продовольства». – Полтава : ПДАА, 2013. – С. 33–34. Режим доступу: https://dspace.udpu.edu.ua/jspui/handle/6789/837
5. Кірдан О. П. Квотування сільськогосподарської продукції українських

виробників та проблеми виходу на європейський ринок / О. П. Кірдан // Економіка України в умовах євроінтеграції: виклики та перспективи розвитку : матер. І Всеукр. наук.-практ. конф., 19 квітня 2018 р. Умань : ВПЦ «Візаві», 2018. – С. 14–16. Режим доступу: https://dspace.udpu.edu.ua/jspui/handle/6789/9879

6. Кірдан О. П. Організаційно-економічний механізм забезпечення продовольчої безпеки України / О. П. Кірдан // Перспективи економічних перетворень в аграрному секторі економіки та напрями активізації підприємництва, торгівлі і біржової діяльності»: зб. тез Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф. молодих вчених та здобувачів вищої освіти (Кам'янець-Подільський, 18 травня 2018 р.). – Кам'янець-Подільський, 2018. – С. 100–101. Режим доступу: https://dspace.udpu.edu.ua/jspui/handle/6789/9880
7. Кірдан О. П. Політика імпортозаміщення як складник державного регулювання продовольчої безпеки України / О. П. Кірдан // Економічні горизонти. – 2018. – № 2(5). – С. 87–91. Режим доступу: https://dspace.udpu.edu.ua/jspui/handle/6789/9882
8. Стасіневич С. А. Ціноутворення на біржовому ринку: навчальний посібник. – К.: ЦП «КОМПРИНТ», 2015. – 111 с.

Марія Григоренко

ВІННИЦЯ – СТОЛИЦЯ УНР

В часи визвольних змагань, коли влада на місцях змінювалась з блискавичною швидкістю, маленьке повітове містечко завдяки збігу обставин стало столицею нещодавно створеної держави. Вінниця, яка на початку XX століття тільки починала розвиватись і розбудовуватись, в лютому 1919 року стала тим місцем, де вирішили тимчасово зупинитись очільники Української Народної Республіки, відступаючи перед навалою більшовиків. І, хоча, навіть з Тимчасової Столиці їм довелось відступати, вони ще двічі сюди повертались у відчайдушних спробах вберегти українську незалежність [1, с. 200].

В квітні 1918 року за підтримки німецьких військ колишній генерал Російської імператорської армії Павло Скоропадський став гетьманом України. Так, на заміну УНР прийшла Українська Держава, відома також як Гетьманат. Незгодні з політикою Скоропадського, Володимир Винниченко, Симон Петлюра, Федір Швець та інші в листопаді утворили Директорію. В грудні відбувся другий переворот протягом року і гетьман Скоропадський зрікся своєї влади. Таким чином Українська Держава знову перетворилась на УНР, а Директорія стала вищим керівним органом в країні. Тим часом ситуація погіршувалась. По завершенню Першої світової